

Veu de la Plana

SEMANARI DEFENSOR DELS INTERESOS REGIONALS

N.º SOLT

5

CÈNTIMS

DESCRIPCIÓ

Castelló, al mes..... 0'25 ptas.

Fora, trimestre..... 1 » »

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

COLÓN, 17, 2.º

Tota la correspondencia a la Administració

SE PUBLICA TOTS ELS DIAPTES

No se tornen els originals en cara que no se publiquen

DEL MOMENT

En el transcurs del debat plantejat en la cambra dels diputats a rail del mensaje de la corona el diputat D. Félix Azzati bais los títols d' espanyol y valencià y no se cuantes coses mes, preten sobre la cuestió catalana arroganse la defensa dels interesos valenciàns refutar y recriminar al insigne Cambó tota la doctrina sòlida y justa per este tan elocuenment esposada en son recién discurs.

Del Sr. Azati res tindriem que dir si en el debat aguere sustentat un criteri particular, mes com preten englobar y tindre tras si al poble valencià, mos veem en la necessitat com a part que formem del mateix de protestar contra les inesactituts y heregies comeses per el diputat per Valencia, manifestan no podem ni deben suscriureles tan mes, cuan de son examen, no dedum mes que una ofuscació gran que sufris lo dit sinyor de lo que son els sentimens regionals: y no pot acontir atra cosa de qui, consideranse demòcrata y lliberal y quisà a nom de éste, recrimine al leader regionalista sa altives al esposar les pretensions catalanes; pero creu acàs el diputat per Valencia que en dignitat despues de tantes contrarietats y desprecis sufrits, cap el mendicar dels poders centrals lo que may debíe haber entrat en la seua jurisdicció, com es el determinar el reconeiximen y respecte dels drets regionals?, si está en la dita creencia y moldeje el regionalisme al calor de conviccions com la de supondre un grau de cultura superior el us del castellà en merma de la nostra llengua, son regionalisme será un pur

fantasma sens ànima y sa importancia, sols se reduirà a omplir un lloch en lo diccionari pero may una realitat en la genealogia dels pobles.

El que no adoptem una actitud idéntica a la dels catalàns no signifiqui tampoch sinyor Azati, que recriminem la de estos, no, ants al contrari, esta mos ompli de goch, lamentan que siguen sols ells, els que tinguen de afrontar estes cuestiones, pues es asunt que atanye molt de prop tamé a nosatros y pero desgraciadamen per una especie de catalepsia sentimental que sufrim, no podem unir nostres forces a la de nostres germàns Catalàns en el interesat desits de revindicar nostres sagrats drets, hui, que tots els esforços se requerisen, si tenim que contrarrestar les concupiscencies e interesos inconfesables dels centralistes, que guiats per el odi, no han tingut ningún escrupol en sostindre el absurdo de que estes reivindicacions ferisen als interesos de la unitat espanyola. Els desacerts centralistes alcansen sensiblement a la regió valenciana que no voldrie tindre que plorar el abandono en que la tenen els governs; lamente com no pot menos, que la tributació al Estat constitueix una sangria a la economia del país, sens una compensació justa y equitativa; se condol tristement, de tindre una pléyade de funcionarios sens escrupols ni capacitat; pero tantes y tantes anomalies se suporten per exsesiva desidia, per el abit de desentendres de tot alló que directamen tendís a posar remey al mal que sufrim sens necessitat de apostols ni polítiques exòtiques y perniciosas y finalment, per falta de civisme porque

no es ni pot ser cívica una actitud en que cobardemen, se despren el poble soberà de una de les principals prerogatives que se deriven del dret de fiscalisació, la coacció que deu exersir sobre els poders intuits, pera lograr el respecte y reconeiximen de drets llejítim sancionats temps ya, per la voluntat de anteriors generacions: NO, sinyor Azzati, nostre poble no sent en son esperit aquella flama ardorosa d' amor y pleitesia a les seues tradicions, les comitancies inpúdiques, li han arrancat la fè en la vida regional y per lo tan, aquell regionalisme valencià que se referís en son discurs, no existis, puix careix de la part principal que integre tota actuació regionalista, la de exigir la llibertat en la actuació dels seus drets.

Esta, encara que dolorosa, es la realitat, y ya que nosatros no podem per nostre propi esforç donaes les causes anteriormen apuntaes obtindre un règimen regionaliste, disém a Catalunya qu' en la lluita que ha entavlat, lograrà fer vore al poder central lo injust del règimen que sufrim y obtenin les reivindicacions que anyoren, posarán també de manifest les detentacions, qu' el centralisme a operat en totes les regions d' Espanya y facilitaràn com es llojich el poder obtindre mosatros en poch esforç lo que virilmen no haben sabut defendre: les llibertats regionals.

Així es, Sr. Azzati, que sense anar tan llun els catalán, com vosté recele, crech van a actuar indirectamen de llibertadors de les garres del centralisme a totes les rejons d' Espanya y com a valencià y regionaliste me complau y satisfá.

VINATEA.